

Punkt, som i væsentlig Grad har fjernet mine Betæneligheder, og det er det, at vi i Stedet for en enkelt slet lønnet Embedsmand, Forsikringsinspektøren, have faaet et Raad, hvori det forhaabentlig vil kunne lykkes at faa kompetente og ganske uafhængige Kræfter til at samvirke. Som det allerede er fremhævet af den ærede Ordfører, vil dette ikke medføre nogen Bekostning for Statskassen, thi hele Omkostningen ved dette Kontroltilsyn skal bæres af Selskaberne, og naar man i Ændringsforslaget har sagt, at Selskabet skal svare $\frac{1}{2}$ pCt. af den aarlige Præmie, tror jeg, der vil blive saa rigelige Midler, at disse Mænd, der helst skulle være første Klasses Mænd, ville kunne tilbørligt vederlægges for deres Arbejde. Med Hensyn til dette Raad vil jeg endnu gøre den Bemærkning, at jeg vilde have foretrukket, at Forsikringsinspektøren ikke blev stillet som Formand for Raadet. Han skal være egentlig Forretningsfører og administrerende Direktør, om jeg maa bruge det Udtryk, men hele Afgørelsen ligger i Raadets Haand, og jeg vilde derfor finde det rigtigt, om Raadet havde en Formand, som ikke netop var administrerende Direktør. Men det er mindre vigtige Ting, som vi kunne tale om senere. Det, som navnlig har bevirket, at jeg har frafaldet min Modstand mod Løven og dette Princip, at der skal gives en Tilladelse, er altsaa dette, at jeg nu erkender, som jeg ogsaa udtalte ved første Behandling, at det ikke gaar an at lade et hvilket som helst Selskab træde i Virksomhed, uden at der er visse Betingelser opfyldte. Selv ved et almindeligt Næringsbrug tillader man jo ikke en Mand at etablere en Forretning eller Næring uden at have løst Borgerskab. Jeg udtalte ved første Behandling, at man kunde komme ind paa noget lignende, paa blot at sætte bestemte Betingelser, der skulde opfyldes, men jeg erkendte, at det vist ikke var muligt at formulere disse Betingelser i almindelige Udtryk, saaledes at de virkelig kunde gøre Gavn. Dertil udkræves et Skøn over, hvorvidt Betingelsen er til Stede, og jeg tror ikke, det gaar an at henlægge et saadant Skøn til Domstolene. Hvis det er saaledes, er der maaske ikke anden Udvej end at danne en Autoritet, dette Forsikringsraad, som skal danne sig et Skøn om, hvorvidt Grundlaget baade teknisk og finansielt er forsvarligt. Jeg skal dertil bemærke, at jeg kunde nok ønske, at § 4 var bleven affattet noget anderledes, end Følgen vil blive af de foreslaaede Ændringsforslag. Jeg har ment,

at det skulde ikke være saa absolut, at man ikke maatte fordre af Raadet eller paalægge det, at det skal være meget straks med Hensyn til, hvad der kan passere. Raadet skulde ikke udøve anden Myndighed end at forhindre Dannelsen af Selskaber, om hvilke det fra første Færd af kunde ses, at de vilde føre til Ulykke og Tab for mange. Ændringsforslag under Nr. 17, som altsaa indeholder en Modifikation af § 4, er derfor ikke ganske affattet, som jeg kunde ønske. Men det er kun en Gradsforskel. Og jeg har derfor ikke haft Betænelighed ved at gaa med dertil, netop fordi jeg ikke mener, at det er et fuldstændigt Lovforslag, og gaar ud fra, at det vil blive underkastet yderligere Drøftelse baade her og andetsteds.

Jeg finder vedvarende, at § 11, som er en meget vigtig Paragraf, i ren logisk Henseende ikke er rigtig heldig affattet, hvor den fastslaar det vigtige Begreb „fornøden Formue“, men der er ikke noget forkert i den; det forekommer mig blot at være lidt kejtet. Jeg har imidlertid ikke villet gøre noget Forsøg paa at formulere det paa anden Maade, da det lader til, at alle Forsikringsfolk mene, at der netop i § 11 er givet en saadan udmærket Bestemmelse af dette Begreb „fornøden Formue“. Mine Betæneligheder grunde sig kun paa en ren Formalitetsbetragtning. Men hvad jeg særlig lægger Vægt paa, er Ændringsforslag Nr. 53. Her er der aabnet en Mulighed for at rette sig efter de foreliggende Omstændigheder, hvor det drejer sig om efter de strenge og bestemte Regler i § 11 at udfinde den „fornødne Formue“ i Henseende til Dødelighed, Rentefod osv. Og ligeledes er der aabnet Mulighed for at tillade Selskaber, naar der virkelig gives gode Grunde derfor, at udregne og beregne den „fornødne Formue“ paa en anden Maade end efter Reglerne i § 11. — Et andet Ændringsforslag, som jeg tillægger megen Betydning, er Nr. 54, hvorved § 13 i Lovforslaget affattes paa en saadan Maade, at der forhaabentlig derigennem kan tilvejebringes en fuldstændig Sikkerhed for de forsikrede for, at de Midler, der ere fornødne til at dække deres Krav og svare til den fornødne Formue og Sikkerhedsfond, virkelig til enhver Tid ere til Stede. Derimod er jeg ganske vist ikke overbevist om, at de Bestemmelser, der ere givne med Hensyn til Genforsikring og med Hensyn til, hvorledes der skal skaffes Dækning for den „fornødne Formue“, ere korrekte. Men jeg siger ligesom den ærede Ordfører for nylig sagde, at man derved kommer ind